

Nr 499

Av fru Gärde Widemar m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521), m. m.

I proposition nr 143 till årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t en rad åtgärder för att råda bot på det efter utminuteringsens frisläppande försämrade nykterhetsläget. I avsikt att främja en övergång inom konsumtionen till svagare drycker föreslås bl. a. att en ny sorts starköl införes med en alkoholhalt av 3,6 viktprocent.

Erfarenheterna ha utan tvivel visat, att det starköl om 4,5 viktprocent alkohol som infördes den 1 oktober 1955 icke kan konkurrera med spritdryckerna. Detta torde i första hand bero på de restriktioner med vilka starkölet omgärdats och det förhållandevis höga priset. Det synes oss emellertid som om det nu framlagda förslaget knappast skulle kunna medföra någon förbättring i detta hänseende. Man skulle nu erhålla fyra sorters öl, nämligen lättöl (högst 1,8 %), öl av klass II (1,8—2,8 %), starköl av klass III A (2,8—3,6 %) och starköl av klass III B (3,6—4,5 %), varje sort med sina särskilda tillverknings- och försäljningsbestämmelser. Reglerings-systemet skulle alltså bli ännu mera komplicerat än hittills.

Det föreslagna "mellanölet" skall i utminuteringsen säljas som vanligt öl, alltså i vilken livsmedelsbutik som helst. Utskänkningsen föreslås däremot skola förbehållas restauranger med vin- och starkölsrättigheter. Sådana rättigheter förutsätts skola ges restriktivt, och s. k. ölkaféer och därmed besläktade lokaler skola icke komma i fråga.

Vi kunna icke inse det berättigade i att uppehålla dessa begränsningar på utskänkningsen av "mellanölet", samtidigt som man säljer det fritt i livsmedelsbutikerna. En sådan bestämmelse kan rimligen icke ha någon nykterhetspolitisk betydelse. Man bör komma ihåg att redan utskänkningsen av vanligt öl omgärdas med särskilda bestämmelser om tillsyn och kontroll, som ge goda möjligheter att övervaka utskänkningsen. Vi kunna icke dela uppfattningen att tillkomsten av ett öl, som är 0,8 % alkoholstarkare än vanlig pilsner, skulle göra utskänkningsförhållandena mera riskabla. Denna uppfattning torde också, enligt vad vid ha oss bekant, vinna stöd i de undersökningar som utförts inom 1954 års bryggeriutredning.

Enligt vad vi erfarit torde det f. ö. i och för sig icke vara nödvändigt med en alkoholhalt av 3,6 % för att göra ett konkurrenskraftigt öl, utan en alkoholstyrka av 3,2% torde vara fullt tillräcklig ur bryggeritekniska syn-

punkter. Med denna utgångspunkt böra maldrycksbestämmelserna kunna göras avsevärt enklare än vad som föreslagits.

Det föreslagna nya ölet bör i enlighet med det anförda klassificeras som vanligt öl och den i ölförsäljningsförordningen medgivna alkoholprocenten för sådant öl höjas till 3,2 %.

Aberopande det sålunda anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att det i proposition nr 143 föreslagna nya starkölet skall i försäljningshänseende behandlas som vanligt öl och alkoholhalten för sådant öl skall bestämmas till högst 3,2 viktprocent,

samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härav betingade författningsändringar.

Stockholm den 12 april 1957

Ingrid Gärde Widemar

Einar Eriksson

Gerard De Geer
